

Cauza Stan/ Vătafu împotriva Administrației Prezidențiale

Cu scopul de a-mi apăra drepturi legale vătămate de autorități publice – dar și de a testa inclusiv în acest mod respectarea în România a dreptului la un proces echitabil și de acces la justiție – în perioada 2002–2015 am inițiat și susținut peste 25 de acțiuni judiciare de contencios administrativ și civil. Cele mai relevante informații referitoare la aceste procese se află posteate pe această pagină a site-ului, începând cu documentul „Cauza Stan împotriva Serviciului Roman de Informații”.

În majoritatea cazurilor judecătorii s-au dovedit a fi veritabili „agenți guvernamentali”, apărători nici măcar disimulați ai autorităților publice (multii dintre ei lăsând impresia că se aflau chiar sub un control din afara sistemului judiciar). Hotărârile pronunțate de mulți dintre ei, „motivarea” deplorabilă a deciziilor luate (uneori cu sofisme sfidând nu numai legea dar și logica și bunul simț elementar) au făcut o probă concludentă că principiile constituționale potrivit căror Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii erau enunțuri având prea puțină acoperire în realitate. Au existat însă și judecători care și-au onorat statutul prin hotărâri legale și temeinice, făcând dreptate chiar și atunci când una dintre părți era o importantă instituție a statului. În prezentarea făcută acestor procese vor fi menționate și numele magistraților care au soluționat fiecare cauză, precum și felul în care fiecare a făcut-o. Cred că după 1989 una din cauzele proastei funcționări a Justiției a fost că magistrații (judecătorii în special) nu au răspuns practic în niciun fel pentru ceea ce au făcut – nici măcar prin menționarea numelor lor în legătură cu sentințele date.

Concluzia cea mai importantă a experienței acestor procese îmi pare a fi că după 1989 magistrații (probabil cei mai mulți, în special de la instanțele de grad superior, și cu precădere din București) au făcut răul poate cel mai mare societății românești, în principal prin aceea că – interesați fiind sau constrâniți (șantajați cu trecutul lor sau corupti) – au acceptat controlul ilegitim al politicienilor și serviciilor secrete continuatoare ale Securității. A fost de asemenea evident că după aderarea României la Uniunea Europeană autoritățile publice au desconsiderat într-o măsură încă și mai mare decât până atunci drepturile și libertățile cetățenești – atitudine încurajată în mod evident și de felul în care Justiția a înțeles să se raporteze la această atitudine.

* * *

În ce privește cauza de față, prin Raportului Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, Președintele României și-a însușit măsura, inclusă în document, ca „foștii cetățeni români exilați în perioada comunistă să-și reprimească drepturile de care au fost privați prin abuz (drepturile referitoare la cetățenie – este vorba în primul rând de scriitorul disident Paul Goma care nu a renunțat niciodată la cetățenia română și nu are nici un motiv să o solicite acum –, avere, alte drepturi)”.

În considerarea faptului că tocmai se împlineau nouă de la adoptarea Raportului (iar Paul Goma continua să aibă și la acea dată statutul de refugiat politic), la 30 noiembrie 2015 am solicitat Administrației Prezidențiale să comunice ce s-a întreprins în mod concret de către fostul și actualul Președinte al României (respectiv ce este eventual programat să se întreprindă) în scopul aducerii la îndeplinire a măsurii care îl viza în mod special pe scriitorul și luptătorul anticomunist în exil. Solicitarea se referea la ce anume a întreprins fostul Președinte Traian Băsescu, respectiv Președintele în exercițiu Klaus Iohannis.

Dat fiind că Administrația Prezidențială nu a dat niciun răspuns în termenele imperitive (de 5 respectiv 10 zile) prevăzute de articolul 7 alin (1) și (2) din Legea nr 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, la data de 28 decembrie 2016 ne-am adresat instanței de judecată cerând obligarea AP la plata sumei de 10.000 de lei cu titlu de despăgubiri pentru daune morale.

La data de 20 ianuarie 2016, deci cu mult peste termenul legal, AP a comunicat, cum era de așteptat, că nu s-a întreprins nimic în sensul celor avute în vedere, și nici nu este prevăzut a se întreprinde ceva în perioada următoare. Pe fondul lucrurilor, deci, se făcea o nouă dovdă că actul „condamnării comunismului”, în decembrie 2006, nu fusese decât unul formal, propagandistic și dictat de interesul electoral – și că statul român continua să ignore în mod cinic situația în care Paul Goma și familia lui se aflau și după 26 de ani de la „prăbușirea comunismului”, dar și după nouă ani de când acel regim fusese condamnat ca „ilegitim și criminal”.

La Cererea noastră de chemare în judecată, AP a formulat o Întâmpinare prin care a evitat cu grijă, strategic, să motiveze de ce nu a răspuns Cererii noastre de informații în termenul legal – divagând

În schimb pe mai multe pagini în legătură cu lipsa noastră de legitimitate în a impune AP să adopte măsurile la care ne-am referit. Or atât în Cererea de informații din 30 noiembrie 2015 cât și în Cererea de chemare în judecată noi nici măcar nu am sugerat obligarea Președintelui României sau AP la adoptarea măsurilor în cauză.

Deși obiectul acțiunii era comunicarea de informații de interes public, în temeiul Legii nr 544/2001 (astfel cum a fost reținut inclusiv pe portalul instanței), la 13.04.2016 Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București (Judecător Petrică Ghergheșanu) a găsit că e cazul să-și decline competența soluționării cauzei “în favoarea” Judecătoriei Sectorului 6. Strategia pasării răspunderii în dosare “mai sensibile”, în care una dintre părți este o înaltă autoritate publică (de care depinde chiar cariera profesională a judecătorilor, ca în speța de față) este destul de întâlnită la instanțele din Capitală. Hotărârea instanței a încălcăt și în acest caz principiului disponibilității în procesul civil, în conformitate cu care reclamantul, iar nu instanța, este cel care stabilește cadrul procesual (a se vedea inclusiv Decizia nr 2574 din 27 iunie 2013 pronunțată în recurs de Secția a II-a civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție). La 15.06.2016, cu respectarea prevederilor legale incidente, Judecătoria Sectorului 6 (judecătoare Iuliana Georgiana Secotă) și-a declinat la rândul său competența în favoarea Tribunalului și, constatănd ivit conflictul negativ de competență, a dispus înaintarea dosarului Curții de Apel București în vederea soluționării conflictului de competență. Astfel că de la data înregistării acțiunii (30.12.2015) au trecut 9 luni fără a se fi stabilit nici măcar instanța judecătorească competentă.

Mai jos se află actele și alte informații de până la această dată privitoare la acest litigiu.

Pagina urmează să fie completată pe măsură ce vor fi parcurse și celelalte stadii procesuale.

27 septembrie 2016

**Tribunalul Bucureşti
Secţia contencios administrativ şi fiscal**

Doamnă Președintă,

Subsemnata Vătăfu Voica, CNP (...), domiciliată în (...), cu domiciliul ales la fiica mea Firuța Stan (...), formulez prezenta

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

a **Administrației Prezidențiale** (A.P.), având adresa de citare la Palatul Cotroceni, Bulevardul Geniului nr 1-3, Sector 6, Bucureşti (Tel/Fax 021.410.38.58),

rugându-vă ca prin hotărârea ce veți pronunța să obligați instituția publică pârâtă la plata sumei de 10.000 de lei cu titlu de despăgubiri pentru daune morale.

Motive

În fapt:

La data de 30 noiembrie 2015, am adresat Administrației Prezidențiale, prin e-mail, scrisoarea pe care o depun ca Anexă la prezenta, prin care am solicitat furnizarea unei informații de interes public.

Prin încălcarea Legii și vătămându-mă în dreptul meu de acces liber la informațiile de interes public, drept garantat de Constituția României (art 31) și Convenția Europeană a Drepturilor Omului (art 10 paragr 1), Administrația Prezidențială nu a dat cererii mele niciun răspuns în termenele imperitive de 5, respectiv 10 zile prevăzute prin art 7 alin (1) și (2) din Legea nr 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public:

„(1) Autoritatile si institutiile publice au obligatia sa raspunda in scris la solicitarea informatiilor de interes public in termen de **10 zile** sau, dupa caz, in cel mult 30 de zile de la inregistrarea solicitarii, in functie de dificultatea, complexitatea, volumul lucrarilor documentare si de urgența solicitarii. In cazul in care durata necesara pentru identificarea si difuzarea informatiei solicitate depaseste **10 zile**, raspunsul va fi comunicat solicitantului in maximum 30 de zile, cu conditia instiintarii acestuia in scris despre acest fapt in termen de **10 zile**.

(2) Refuzul comunicarii informatiilor solicitate se motiveaza si se comunica in termen de **5 zile** de la primirea petitiilor.”

Prin conduită lor, reprezentanții instituției publice pârâte **m-au prejudiciat încălcându-mi dreptul de liber acces la orice informatie de interes public** în condițiile stabilite prin Legea specială, prin Constituția României și Convenția Europeană, astfel cum le-am arătat mai sus. De asemenea, în conformitate cu prevederile constituționale (art 1 alin 3 din Constituția României) „România este stat de drept în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor reprezintă valori supreme și sunt garantate”. Raportate la aceste norme constituționale conduită reprezentanților A.P. pârâte constituie inclusiv **o desconsiderare a demnității mele umane**.

Conduită menționată este cu atât mai reprobabilă și se impune sancționată cu cât se constituie într-o îndelungată practică de desconsiderare a legii și a drepturilor cetățenilor contribuabili. Astfel, și în alte numeroase cauze având același obiect, reprezentanții Administrației Prezidențiale au refuzat în mod constant să furnizeze informații definite de asemenea prin lege ca fiind de interes public. Cu titlu de exemplu menționez dosarele nr 825/CA/2002, 2954/3/CA/2010, 19793/3/CA/2010, care s-au aflat de asemenea pe rolul

acestei instanțe de contencios administrativ și al celei ierarhic superioare. În primele două cauze ambele instanțe au constatat încălcarea dreptului de acces la informațiile publice și au obligat instituția publică pârâtă, prin hotărâri definitive și irevocabile, la comunicarea informațiilor refuzate contrar legii, iar în cea de-a treia cauză A.P. a comunicat informațiile refuzate inițial numai în momentul când a luat cunoștință de faptul că a fost chemată în judecată. Din păcate, însă, reprezentanții acestei instituții s-au văzut încurajați în conduită lor ilicită – și totodată privilegiați de apartenența la o instituție a statului cu importante prerogative în domeniul carierei magistratilor – de faptul că în niciuna din cauzele menționate reprezentanții săi nu au fost sanctionați în vreun fel de judecătorii care au constatat încălcările evidente ale legii și ale drepturilor constituționale ale justițialilor reclamanți.

Prejudiciul moral ce mi-a fost cauzat a constat în principal în starea de disconfort, de neliniște, de frustrare și de incertitudine – stare rezultată din încălcarea dreptului meu constituțional și legal de acces liber la orice informație de interes public (astfel cum această stare se regăsește definită în jurisprudență constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului).

Învederez instanței de judecată că, în raport cu temeiul de drept incident și cu situația de fapt, sunt îndeplinite toate condițiile de angajare a răspunderii A.P.: prejudiciul (cert, direct, personal, rezultat din incalcarea dreptului meu constituțional și legal); fapta ilicită, în raport cu dispozițiile constituționale și legale precizate; raportul de cauzalitate intre faptele ilicite ale reprezentanților instituției publice pârâte si prejudiciul ce mi-a fost cauzat; vinovăția reprezentanților A.P.; discernământul acestor reprezentanți.

Cu privire la quantumul despăgubirilor solicitate (10.000 de lei), arăt că acesta se situează la circa jumătate din despăgubirile pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului le acordă ca satisfacție echitabilă pentru daune morale în cauze asemănătoare. Cu titlu de exemplu mai recent, menționez că prin Hotărârea din 12 februarie 2013 pronunțată în cauza Bugan c României Curtea a constatat încălcarea art 10 din Convenția Europeană (referitor inclusiv la dreptul de a primi informații) și a obligat Statul român să plătească reclamantului suma de 4.500 EUR cu titlu de daune morale (circa 19.800 de lei).

În drept:

Constituția României, art 1 alin 3, art 31

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 10

Legea nr 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, art 7 alin (1) și (2), art 22 alin (2)

Probe: înscrисuri

Depun prezenta în 2 exemplare.

Solicit judecarea și în lipsă, conform art 411 din C.p.c.

Reclamantă,

Voica Vătafu
28 decembrie 2015

Anexă la Cererea de chemare în judecată

[REDACTED] <[REDACTED]@yahoo.com>

Către
procetatean@presidency.ro
nov 30 la 4:38 PM

Administrația Prezidențială
Palatul Cotroceni, Bulevardul Geniului nr 1-3,
Sector 6, București

Stimate Domn/ Stimată Doamnă,

Peste aproximativ două săptămâni se împlinesc nouă ani de la adoptarea Raportului Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România.

În cuprinsul Raportului, ca și în discursul Președintelui României de prezentare a acestui document în fața Parlamentului, au fost apreciate în mod deosebit curajul și demnitatea cu care scriitorul Paul Goma s-a ridicat, de-a lungul a mai mult de trei decenii, împotriva regimului totalitar comunist din țară. Redau, cu titlu de exemplu, numai două dintre foarte numeroasele referiri de acest gen din Raport: Paul Goma a inițiat și condus cea mai importantă acțiune de protest colectiv împotriva încălcării drepturilor omului din România comunistă; la începutul anilor 1980 un specialist occidental în afaceri est-europene aprecia că disidența română trăiește la Paris, iar numele ei este Paul Goma. La rândul său, în discursul amintit, Președintele României a spus: „Tin să elogiez gestul intelectualilor care și-au ridicat direct glasul împotriva lui Nicolae Ceaușescu: Paul Goma, Doina Cornea, Radu Filipescu, Mircea Dinescu, Dan Petrescu, Liviu Cangiopol, Gabriel Andreeșcu”.

În acord cu aceste aprecieri deosebite, Președintele României și-a însușit măsura (prevăzută la pagina 642 a Raportului) ca „foștii cetățenii români exilați în perioada comunistă să-și reprimească drepturile de care au fost privați prin abuz (drepturile referitoare la cetățenie – este vorba în primul rând de scriitorul disident Paul Goma care nu a renunțat niciodată la cetățenia română și nu are nici un motiv să o solicite acum –, avere, alte drepturi)”.

Față de cele de mai sus și de împrejurarea că scriitorul și luptătorul anticomunist Paul Goma are și la această dată statutul de refugiat politic, vă rog să aveți bunăvoie să mi se comunice (la adresa de e-mail de la care expediez această scrisoare) ce s-a întreprins în mod concret de către fostul și actualul Președinte al României (respectiv ce este eventual programat să se întreprindă) în scopul aducerii la îndeplinire a măsurii la care m-am referit.

Vă mulțumesc pentru solicitudine.

Voica Vătafu
[REDACTED]

Doamnă Voica Vătafu,

Referitor la cererea dumneavoastră ("Subject: catre AP") transmisă prin poșta electronică, înregistrată în cadrul Administrației Prezidențiale cu nr. DRA1/33817/30.12.2015 (pentru care v-am transmis inițial, prin poșta electronică, informarea cu nr. DRA1/33817 din data de 11.01.2016), prin care solicitați să vi se comunice "ce s-a întreprins în mod concret de către fostul și actualul Președinte al României (respectiv ce este eventual programat să se întreprindă) în scopul aducerii la îndeplinire a măsurii precizate", vă comunicăm următoarele:

Din studiul fondului arhivistic al Administrației Prezidențiale, aferent perioadei 2006 - 2015, nu au fost identificate documente care să corespundă cerințelor din solicitarea dumneavoastră.

Totodată, vă precizăm că la nivelul instituției Președintelui României nu sunt programate în perioada următoare acțiuni în sensul celor precizate în solicitarea dumneavoastră.

20.01.2016

Cod unic: 5683cf409cb8f

pt. comunicare

Administrația
Prezidențială

Telefon: 021.312.04.66
Email: juridic.dmr@presidency.ro

Departamentul
Managementul Resurselor

Compartimentul Juridic

Nr. DMR/782/22.01.2016

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr.47837/3/2015

Domnule Președinte,

Subscrisa, **Administrația Prezidențială**, cu sediul în București, Șos. Cotroceni nr. 1, sector 6, telefon 312.11.76, fax 4306193, cod fiscal: RO4283732, cont RO77TREZ23A510101203030 deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate a Municipiului București, www.presidency.ro, în calitate de pârâtă în dosarul cu numărul mai sus indicat, în contradictoriu cu reclamanta Vătafu Voica, formulăm prezenta :

ÎNTÂMPINARE

la cererea de chemare în judecată, prin care solicităm:

Pe fondul cauzei, respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată a Administrației Prezidențiale.

Aspecte prealabile:

Potrivit art.1 din Legea nr.47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Pentru exercitarea de către Președintele României a prerogativelor care îi sunt stabilite prin Constituția României și alte legi se organizează și funcționează Administrația prezidențială, instituție publică cu personalitate juridică, cu sediul în municipiul București, Palatul Cotroceni.

(2) În sensul prezentei legi, prin Administrația prezidențială se înțelege „serviciile publice aflate la dispoziția Președintelui României, pentru îndeplinirea atribuțiilor sale.”

Atribuțiile compartimentelor din cadrul Administrației Prezidențiale sunt stabilite, în temeiul dispozițiilor art.2, alin.1 din Legea nr.47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin Regulamentul de organizare și funcționare a Administrației Prezidențiale.

Potrivit Regulamentului de organizare și funcționare al Administrației Prezidențiale, Departamentul Managementul Resurselor are atribuții de reprezentare în instanță a Administrației Prezidențiale și a Președintelui României.

1. Pe fondul cauzei, solicităm respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată a Administrației Prezidențiale.

Din punctul nostru de vedere, cererea de chemare în judecată, aşa cum a fost formulată prezintă aspecte deja soluționate.

Astfel, prin răspunsurile formulate și transmise de către Compartimentul Probleme Cetățenești, nr. DRA1/33817/30.12.2015, se comunică petentei următoarele :

- stadiul solicitării conform dispozițiilor art.7 alin 1 din Legea nr.544/2001 și ale art.16, lit.c din Normele metodologice de aplicare a legii nr.544/2001,
- faptul că nu au fost identificate documentele care să corespundă cerințelor din solicitarea reclamantei.

Cu privire la aspectele pe care reclamanta le prezintă, considerăm că nu există obiect cert asupra căruia Administrației Prezidențiale să îi revină vreo obligație “de a face”, în sensul aplicabilității reglementărilor specifice sau prerogativelor legale.

Mai mult decât atât, în opinia noastră, sub aspect general, orice persoană ce deschide o acțiune, indiferent de natura acesteia, este necesar și util să parcurgă o minimă documentare asupra prerogativelor celui/celor implicați în cauză, astfel încât, pe cale de consecință buna - credință și nu în ultimul rând, respectul față de participanții la actul de justiție să constituie fundamental în dezlegarea cauzei.

Deopotrivă considerăm importantă și înțelegerea termenilor folosiți, precum **“interes public”** și **“prejudiciu, în cazul de față cel moral”** pentru a reține atenția instanței asupra aspectelor ce pot fi dovedite.

Pornind de definițiile din DEX și având în vedere doctrina existentă în materie, facem următoarele comentarii:

- **Interes public** “*Acel interes care implică garantarea și respectarea de către instituțiile și autoritățile publice a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale cetătenilor, recunoscute de Constituție, legislația internă și tratatele internaționale la care România este parte, precum și îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu respectarea principiilor eficientei, eficacității și economicitatii cheltuirii resurselor. Informația de interes public reprezintă orice informație care priveste activitatile sau care rezulta din activitatile unei autorități publice ori instituției publice, indiferent de suportul ei*“,
 - **Prejudiciu** “*Efect negativ, cu caracter patrimonial sau nepatrimonial, produs unei persoane prin fapta ilicită a altrei persoane ori prin acțiunea lucrurilor sau animalelor care se află sub paza juridică a altrei persoane. Existenta prejudiciului dă dreptul la repararea lui integrală, care se face în natură sau, cand aceasta nu e posibil, prin acordarea despăgubirilor. Pentru a fi susceptibil de reparare trebuie să indeplinească anumite condiții:*
- a. *să fie cert, adică existența și întinderea să fie sigure; este cert prejudicial actual, adică prejudicial deja produs, cât și prejudicial viitor, care este sigur că se va produce ca urmare a faptei ilicite, fiind astfel posibil de evaluat;*
 - b. *să fie direct, adică să constituie un efect nemijlocit al faptei ilicite de care se leaga printr-un raport de cauzalitate;*
 - c. *să nu fi fost acoperit încă prin despăgubiri de o terță persoană, despăgubiri de la asigurari sociale; despăgubiri de la o terță persoană neobligată. În principiu, prejudiciul moral nu dă dreptul la reparare bănească. Este însă admisibilă acordarea unor compensații bănești în unele situații, cum este cazul persoanelor care, datorită vătămării aduse sănătății sau integrității corporale, sunt lipsite de posibilitatea deplină de a participa la viața socială*“.

O acțiune formulată în instanță nu poate viza, în principal, doar simpla nemulțumire cu privire la o situație pe care o traversează reclamantul/reclamanta, ci trebuie să fie un ansamblu al elementelor de fond bine motivate și structurate, pentru a nu conduce la concluzia că instituția Administrației Prezidențiale încalcă atribuțiile conferite prin lege.

Pentru toate acestea, apreciem că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată în raport cu Administrația Prezidențială, motiv pentru care vă solicităm să o respingeți .

Administrația Prezidențială asigură pe această cale că acționează în vederea exercitării prerogativelor legale, cu respectarea drepturilor tuturor cetățenilor, ținând cont, în același timp, de respectarea principiului legalității ce guvernează emiterea actelor administrative.

În drept:

Constituția României, Legea nr. 47/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Noul C.P.C, Legea 554/2004 cu modificările și completările ulterioare.

În dovedirea prezentei înțelegem să ne folosim de proba cu înscrișuri.

Depunem prezenta în două exemplare, din care una pentru instanța și una pentru comunicare.

Solicităm judecarea și în lipsa noastră în baza art.411 alin.(1), pct.2, teza a II-a din N. C.P.C.

Cu deosebită considerație,

**CONSILIER DE STAT,
Ordonator Principal de Credite**

George-Vladimir DUHAN

CONSILIER JURIDIC

Narcisa Adelina VILĂU

Domnului Președinte al Tribunalului București

**Tribunalul Bucureşti
Sectia a II-a Contencios Administrativ si Fiscal
Dosar nr 47837/3/2015**

Domnule Președinte,

Subsemnata Vătafu Voica, în calitate de reclamantă, cu domiciliul ales în (...), vă rog să primiți prezentul

**RĂSPUNS LA ÎNTÂMPINAREA
PÂRÂTEI ADMINISTRAȚII PREZIDENTIALE (AP)**

Vă rugăm să constați că **părâta AP a ales să nu răspundă plângерii noastre** în sensul că – în termenele imperitive de 5 respectiv 10 zile prevăzute de art 7 alin (1) și (2) din Legea nr 544/2001 – nu a dat niciun răspuns Cererii noastre de informații publice din data de 30.11.2015. Prin Întâmpinarea sa de patru pagini – vizând fondul Cererii noastre, și nu plângerea cu care ne-am adresat în concret instanței de judecată – **părâta nu face nicio dovadă că ar fi răspuns Cererii noastre din 30.11.2015 cu respectarea termenelor prevăzute de art 7 alin (1) și (2) din Legea nr 544/2001.**

În consecință, vă reiterăm solicitarea admiterii Cererii noastre de chemare în judecată, astfel cum aceasta a fost formulată și înregistrată la 30.12.2015.

Reclamantă,

Voica Vătafu

17 februarie 2016

R O M Â N I A

TRIBUNALUL BUCUREŞTI
SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă Nr. 2408/2016
Sedintă publică de la 13 Aprilie 2016
Tribunalul constituit din:
Președinte Petrică Ghergheșanu
Grefier Tania Iuliana Riza

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul VĂATAFU VOICA și pe părâta ADMINISTRATIA PREZIDENTIALA, având ca obiect comunicare informații de interes public (Legea Nr.544/2001) suma de 10.000 lei.

La apelul nominal făcut în sedința publică lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedință, după care,

Tribunalul în temeiul art. 131 cod de procedură civilă verificându-și competența de soluționare a prezentei cauze, invocă din oficiu excepția necompetenței materiale și rămâne în pronunțare cu privire la această excepție.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub numărul de mai sus reclamanta Vătafu Voica a chemat în judecată pe părâta Administrația Prezidențială solicitând obligarea acesteia la plata sumei de 10.000 lei cu titlu de despăgubiri pentru daune morale.

În motivare a arătat că în data de 30.11.2015 a adresat părâtei prin e-mail o scrisoare prin care a solicitat furnizarea unor informații de interes public Ar fi fost încălcate prevederile Legii nr.544/2001 iar reclamanta ar fi fost prejudiciată. Prejudiciul moral ar fi constat în starea de disconfort, de neliniște, de frustrare și de incertitudine rezultată din încălcarea dreptului constituțional și legal de acces la orice informație de interes public.

Legal citată părâta a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată (fila 268).

La termenul din data de 13.04.2016 Tribunalul a pus în discuție excepția necompetenței materiale și a rămas în pronunțare cu privire la aceasta.

Analizând cu prioritate excepția necompetenței materiale, instanța o constată întemeiată, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 248 C.pr.civ., instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac de prisos, în total sau în parte, cercetarea în fond a pricinii. Prin urmare, instanța va analiza cu prioritate excepția necompetenței materiale.

Pretențiile reclamantei derivă din nesoluționarea cererii adresate prin e-mail la data de 30.11.2015 (fila 5) și vizează exclusiv acordarea de daune morale.

Din prevederile art.19 alin.1 ale Legii nr.554/2004 care prevede că atunci când persoana vătămată a cerut anularea actului administrativ fără a cere în același timp și despăgubiri, termenul de prescripție pentru cererea de despăgubire curge de la data la care

aceasta a cunoscut sau trebia să cunoască întinderea pagubei, rezultă că admisibilitatea acțiunii în daune este condiționată de soluționarea unei acțiuni anterioare de către instanța de contencios administrativ. Art.22 alin.2 din Legea nr.544/2001 nu institue vreo derogare de la cele arătate anterior.

În acest condiții cererea reclamantei de obligare a părâtei la plata unor despăgubiri pentru repararea prejudiciului cauzat prin nesoluționarea cererii, în lipsa dovedirii faptului că anterior introducerii acestei cereri s-a adresat instanței de contencios administrativ competente cu o cerere de recunoaștere a dreptului pretins ori a interesului legitim, va cădea în competența de soluționare a instanței de drept comun, în speță judecătoria. A se vedea în acest sens și jurisprudența ÎCCJ, Decizia nr.2089/06.06.2006.

Având în vedere aceste considerente, văzând și dispozițiile art. 129 alin. 2 pct. 2 potrivit cu care necompetența este de ordine publică în cazul încălcării competenței materiale, când procesul este de competență unei instanțe de alt grad, precum și dispozițiile art. 176 pct. 3 C.pr.civ., potrivit cu care actele de procedură săvârșite de judecătorul necompetent sunt nule, în acest caz nulitatea nefiind condiționată de producerea vreunei vătămări, fiind suficient ca actul de procedură să aparțină unei instanțe necompetente, instanța apreciază intemeiată excepția invocată, urmând să o admită și să decline competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Sector 6 București.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂSTE :**

Admite excepția necompetenței materiale a Tribunalului București, invocată din oficiu.

Declină competența de soluționare a cererii privind pe reclamantul VĂTAFU VOICA, cu domiciliul ales la CIA Răzvan Ionuț Stan în sector 6, București, şos. Iancului, nr. 5, bl. 110, sc. A, ap. 10 și pe părâta ADMINISTRATIA PREZIDENTIALA, cu sediul în sector 6, București, BD. GENIULUI, nr. 1-3, în favoarea Judecătoriei Sector 6 București.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, **13.04.2016**.

Președinte
Petrică Ghergheșanu

Grefier
Tania Iuliana Riza

Red. Jud. P.G./4 ex.

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA SECTORULUI 6 BUCUREŞTI
SECȚIA CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ NR. 5431
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 15.06.2016
INSTANȚA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: SECOTĂ IULIANA GEORGIANA
GREFIER: UNGUREANU MIHAELA

Pe rol soluționarea cauzei civile având ca obiect *pretenții*, privind pe reclamanta Vătafu Voica, în contradictoriu cu părâta Administrația Prezidențială.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, **la ordine**, nu au răspuns părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că prezenta cauză are ca obiect plângere contravențională, aflându-se la primul termen de judecată, după care,

Instanța invocă din oficiu excepția necompetenței materiale și reține cauza în pronunțare cu privire la aceasta.

I N S T A N Ț A

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 30.12.2015, sub numărul 47837/3/2015, reclamanta Vătafu Voica, în contradictoriu cu părâta Administrația Prezidențială, a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea părâtei la plata sumei de 10.000 lei, cu titlu de despăgubiri pentru daune morale.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că, în data de 30.11.2015, a adresat părâtei prin e-mail o scrisoare prin care a solicitat furnizarea unor informații de interes public. Ar fi fost încălcate prevederile Legii nr.544/2001, iar reclamanta ar fi fost prejudiciată. Prejudiciul moral ar fi constat în starea de disconfort, de neliniște, de frustrare și de incertitudine rezultată din încălcarea dreptului constituțional și legal de acces la orice informație de interes public.

În drept, reclamanta a invocat Constituția României, art.1 alin.3, art.31, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.10, Legea nr.544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, art.7 alin.1 și 2, art.22 alin.2.

Părâta a depus la dosar întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Prin sentința civilă nr.2408/13.04.2016 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, a fost admisă excepția necompetenței materiale a Tribunalului București, invocată din oficiu, și s-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei sector 6 București.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei sector 6 București la data de 13.05.2016, sub numărul 47837/3/2015.

La termenul de judecată din data de 15.06.2016, instanța a invocat, din oficiu, excepția necompetenței materiale a Judecătoriei sector 6 București.

Analizând actele și lucrările dosarului, cu prioritate asupra excepției necompetenței materiale a Judecătoriei Sectorului 6 București, instanța reține următoarele:

Prin cererea formulată, reclamanta a solicitat obligarea părâtei la repararea prejudiciului moral, cauzat prin refuzul acesteia de a răspunde unei cereri formulate, îngădindu-i accesul la informații de interes public.

În acest sens, a invocat în drept, dispozițiile art. 7 alin. 1 și 2 din Legea 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, care statuează că „Autoritățile și instituțiile publice au obligația să răspundă în scris la solicitarea informațiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgență solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile. Refuzul comunicării informațiilor solicitate se motivează și se comunică în termen de 5 zile de la primirea petițiilor”.

Or, potrivit dispozițiilor art. 22 alin. (1) din această lege specială, în cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.

În consecință, instanța constată că se instituie o competență materială specială de soluționare a cauzei, în favoarea tribunalului.

Pentru aceste considerente, față de dispozițiile art. 130 alin. 2, art. 129 alin.2 pct. 2 și art. 133 pct. 2 Cod procedură civilă instanța va admite excepția necompetenței materiale, va declina competența în favoarea Tribunalului București, va constata ivit conflict negativ de competență și va înainta dosarul în vederea soluționării conflictului Curții de Apel București.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂȘTE:**

Admite excepția necompetenței materiale a Judecătoriei Sectorului 6, invocată din oficiu.

Declină competența de soluționare a cauzei privind pe reclamanta Vătafu Voica, cu domiciliul ales la CIA Răzvan Ionuț Stan în București, Șoseaua Iancului nr. 5, bloc 110, scara A, apartament 10, sector 6 și la fiica sa Stan Firuța, în București, str.Tolbei nr.2, bl.C 59, sc.1, ap.23, sector 6 în contradictoriu cu părâta Administrația Prezidențială, cu sediul în București, Bulevardul Geniului nr. 1-3, sector 6, în favoarea Tribunalului Municipiului București.

Constată ivit conflictul negativ de competență.

Dispune înaintarea dosarului Curții de Apel București, în vederea soluționării conflictului de competență.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi 15.06.2016.

PREȘEDINTE

GREFIER

